

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg vil gerne sige til fru Bente Juncker, at jeg føler mig absolut ikke som en ensom ulv. Rolfordelingen her passer mig sådan set udmærket, men det, der undrer mig, er, at jeg har udleveret et udkast til dagsordensforslag, også til CD, og derefter intet har hørt.

Men jeg forstår godt fru Bente Junckers bemærkning om, at hun gerne så, at jeg havde trukket denne forespørgsel tilbage, så CD på et eller andet tidspunkt kunne fremsætte et beslutningsforslag. Så havde vi ikke fået denne debat, og CD kunne have fået æren i stedet for Fremskridtspartiet.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Hvis man vil nå et mål, hr. Ole Donner, drejer det sig altså ikke altid om at få æren af noget. Det drejer sig faktisk om at kunne tælle til 90, og det er det, vi har gjort i denne fase. Det er ikke noget med at stå ene med nogle synspunkter, for det kommer man altså ikke ret langt med. Man er nødt til at sige: Er der mere end mig og mit parti? Sådan er vilkårene nu engang i det parlamentariske system.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg vil lige sige, at det er ikke hensigtsmæssigt at tale skråt ind i mikrofonerne. Det kan ikke høres i huset.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Man kan så spørge, om det er en fordel eller ej.

Men jeg vil godt sige til fru Bente Juncker, at jeg kan selvfølgelig godt tælle til 90. Det, der fik mig til at rejse denne forespørgselsdebat, var rent faktisk, at jeg kunne tælle til mere end 90, for ordførerne for henholdsvis SF og Socialdemokratiet havde fremsat nogle udtalelser, hvor man brugte udtrykket »vandtætte skotter« mellem de to selskabsformer. Derfor har jeg rejst den forespørgselsdebat, som vi har i dag.

Men det ændrer ikke på, at jeg intet har hørt fra CD om mit udkast til et dagsordensforslag, og det kan ikke siges tit nok og tydeligt nok.

Det mener jeg ellers er kutyme her i huset; selv om jeg ikke har været her så længe, har jeg bestræbt mig for at finde ud af, hvordan omgangstonen er.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Det nytter ikke noget at give Fremskridtspartiets ordfører et vink med en vognstang; han skal simpelt hen have kørt hele vognen hen foran sig, må jeg så konstatere.

Det ligger da i det, når man taler om et beslutningsforslag, at vi altså ikke har brug for et dagsorden. Vi har brug for et beslutningsforslag, der pålægger regeringen præcis det, som et meget stort flertal i Folketinget vil.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Ole Donner for en kort bemærkning, og så vil jeg tro, tiden er inde til, at vi går til ordførrækken.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg skal bare endnu en gang sige, at så kunne fru Bente Juncker jo bare have sagt: Vi har ikke brug for nogen dagsorden, dette er et vink med en vognstang, så er jeg helt sikker på, at jeg havde forstået det. Da fru Bente Juncker modtog udkastet til dagsordensforslaget og sagde behørigt tak, regnede jeg selvfølgelig med at høre fra hende, men det gjorde jeg ikke.

Stavad (S):

Jeg synes, det er udmærket, at vi får denne debat, for det er jo et reelt problem, hr. Ole Donner har rejst en forespørgsel om. Imidlertid er det lidt beklageligt, at vi ikke får debatten på en sådan måde, kan man sige, at man også kan få noget fornuftigt ud af den.

Den debat, der just har været mellem fru Bente Juncker og hr. Ole Donner, er jo alene udtryk for, at det i et dagsordensforslag knyttet til en forespørgsel er umuligt at træffe tilstrækkelig præcise beslutninger i forhold til den sag, vi her skal have udredet.

Til det formål er et beslutningsforslag den teknik, man bør benytte sig af, for når vi har haft en førstebehandling af et beslutningsforslag, kommer vi i en udvalgsfase, hvor vi har mulighed for at lytte også til de synspunkter,